

[Thorndahl]

sociale boligselskaber. Det ville være udtryk for en konsekvens og logik i regeringens politik, hvis vi fremover ser en række sociale boligselskaber tilsvarende gå konkurs.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

I min besvarelse af et spørgsmål af hr. Henrik Toft i sidste uge sagde jeg, at intet erhverv, heller ikke landbruget, kan få garantier mod de risici, der er forbundet med at drive et erhverv; det er, synes jeg, så enkelt og rigtigt, som det overhovedet kan være. Men det fremgik også af mit svar, at det ikke udelukker, at regeringen kan tage problemer op til løsning af bestemte erhvervs eller måske endda bestemte virksomheders specielle problemer i en given situation.

Det er netop det, vi gør med forslaget om en overlevelsagaranti for visse landmænd, sådan som vi i begrænset omfang har gjort det over for skibsværfterne, og sådan som vi altså også har gjort det i nogle tilfælde over for sociale boligselskaber, der er kommet i vanskeligheder.

Der er sådan set megen logik i det. Erhvervsvirksomhed kan være risikofyldt – det må man indstille sig på, når man driver erhvervet – men det er samfundets opgave at søge at medvirke til at give dette erhvervsliv og derunder for resten også de sociale boligselskaber rimelige vilkår at arbejde under. Det kan være svært i en krisetid, men det er opgaven, og den er vi i socialdemokratiet og i den socialdemokratiske regering naturligvis ikke blind for; det er der konkrete eksempler på.

Thorndahl (FP):

Jeg vil gerne sige tak for noget i svaret; der er selvfølgelig en vis ræson i noget af det, statsministeren siger, men det, denne sag handler om, er sammenligningen mellem tilskuddene til de sociale boligselskaber og tilskuddene til landbrugserhvervet, og mig bekendt er der intet socialt boligselskab, der er gået konkurs endnu; der har været et effektivt sikkerhedsnet under samtlige sociale boligselskaber. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om man ikke hidtil har reddet samtlige boligselskaber, der er kommet ud i en eller anden konkurs eller fallitsituation. Der har man været et 100 pct. effektivt sikkerhedsnet, selv om det mig bekendt heller ikke

står i grundloven, at sociale boligselskaber ikke kan gå fallit. Derimod lader man landmændene gå fallit, og de tvangsauktioner, vi ser, er jo det logiske resultat af socialdemokratisk landbrugspolitik: man hugger en hæl og klipper en tå hist og pist, og så supplerer man det, når man af politiske eller moralske grunde synes man må gøre det, med klatvisse og relativt tilfældigt anbragte tilskud.

Men er der noget socialt boligselskab, der er gået fallit her i Danmark nogen sinde, uanset at det ikke står i grundloven, at de sociale boligselskaber ikke kan gå fallit?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 542

2) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Burgdorf (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at den ny Allsundbros trafikmæssige betydning forringes meget væsentligt ved, at bygningen af den tilsluttende hovedvej på Allsiden udsættes et år?«

Skriftlig begrundelse

Udskydelsen af det pågældende stykke hovedvejsbyggeri, efter at tilkørselsvejene til broen på begge sider er fuldført, vil betyde, at trafikken fra den ny bro skal presses igennem Sønderborg, hvilket netop var, hvad man ville undgå med projektet. Det må derfor forekomme helt urimeligt, at broen, der har kostet et 2-cifret millionbeløb, og som skal indvies næste efterår, nu først kan anvendes efter hensigten i 1982. Det hævdes, at der spares 8 mill. kr. ved udskydelsen af omfartsvejen, men i betragtning af hvad den færdige bro har kostet, synes det, som om der er handlet efter princippet om at spare på skillingen og lade daleren rulle.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Jeg kan ikke være uenig med hr. Burgdorf i, at det er uheldigt, at hele komplekset af bro og tilslutningsveje ved Allsund ikke kan stå færdig samtidig.

For at undgå misforståelser skal jeg gøre opmærksom på, at det ikke forholder sig således, som den skriftlige begrundelse for hr. Burgdorfs spørgsmål kunne give indtryk af,